

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1998

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Som barn husker jeg, hvor spændende det var hvert nytår, når vi skulle til at skrive et nyt årstal. Det var næsten, som når man havde fødselsdag. År for år vandt man ind på tiden og tilegnede sig et nyt afsnit af sit eget liv. Det kunne næsten ikke gå stærkt nok.

Med alderen er det, som om tiden går hurtigere og hurtigere, og så er det pludseligt ikke mere så sjovt. Nu er selve århundredet blevet gammelt, og tidens hastige løb rammer os alle, gamle som unge.

Er det derfor, vi er fascinerede af årtusindskiftet? Det ligger kun et år ude i fremtiden, men påvirker os allerede, så vi nærmest får rejsefeber.

Det ukendte er både tillokkende og afskrækkende. Når det drejer sig om en rejse, er der et valg; man kan også blive hjemme. Men når det gælder tiden, er det anderledes; DEN går, og vi føres med, enten vi vil eller ej.

Vel er det spændende med det nye årtusind; men lad os ikke af lutter rejsefeber

overse det år, vi nu skal ind i. De tolv måneder er ikke blot en optakt; de er et helt år. Et år, som skal leves her i vort land, i vor verden; et år med forpligtelser, som skal opfyldes over for familie såvel som samfund, med opgaver, der skal løses, tanker, der skal tænkes; et år fuldt af gode øjeblikke, der skal nydes.

1999 har andre egenskaber end blot at være årtusindets sidste. Det bliver et mærkeår; for den 5. juni kan vi fejre, at vi har haft en grundlov i 150 år. Det er tankevækkende, at FN's Menneskerettighedserklæring blev vedtaget for 50 år siden, netop 100 år efter, at vor grundlovs fædre sad og baksede med at give Danmark sin frie forfatning.

Måske tænker vi i det daglige ikke så meget på grundloven. Men er det i virkeligheden ikke er sundhedstegn? Det betyder, at vores grundlov virkelig er blevet det grundlag, vi bygger vort samfund på. Den er gået os i blodet i en sådan grad, at dens regler og rettigheder føles indlysende. Alligevel ved vi godt, at de idealer og værdier, der er indfældet i grundloven, ikke er nogen selvfølge. De skal bruges og holdes i hævd; ellers visner de og dør.

Det samme gælder for menneskerettighederne. De sikres ikke blot ved en højtidelig vedtagelse. Det er den respekt, vi viser dem i der daglige, der giver dem livskraft og bæreevne.

Vi behøver blot at se os om i verden for at forstå, hvor privilegerede, vi selv er. Derfor har Danmark også engageret sig så aktivt på mange fronter og mange steder i verden. Det lægges der mærke til, og vi kan alle glæde os over, at der står respekt om os som nation.

Hvis Danmark nyder anseelse, skyldes der ikke alene organisationer og vel tilrettelagte initiativer; det er i høj grad takket være de enkeltpersoner, som har engageret sig. Ofte gør de en indsats, som langt overstiger den opgave, de rejste ud for løse. Når krig eller naturkatastrofer pludselig vender op og ned på alting, er de roligt blevet på deres post for at gøre, hvad gøres kunne, ofte under fortvivlede omstændigheder. Dem skal vi tænke på, og til dem sender jeg en særlig hilsen på denne nytårsaften. Jeg sender også mine gode nytårshilsener til alle dem, der er udsendt af forsvaret, og som gør tjeneste under FN, OSCE og ved NATO-styrkerne i Bosnien; med deres besindighed og gode humør repræsenterer de noget, som vi gerne vil se som typisk dansk.

Overalt i verden lever der mennesker, hvis rod er i Danmark. Mange har lagt hele deres livsgerning i det fremmede og har fået hjemme der; men i julen og ved nytårstid vil tankerne ofte gå hjem, selv om båndene næsten er bristede. Derfor sender jeg mine hilsener til alle de mange, for hvem Danmark altid vil være det gamle land, og ønsker dem et godt nytår.

En af sommerens store og gode oplevelser for Prinsen og mig var vores besøg i grænselandet. Sammen med den tyske forbundspræsident var vi gæster både hos de danske sydslesvigere og hos det tyske mindretal nord for grænsen. Dybt rodfæstede i deres hjemstavn er begge samfund et smukt eksempel på trofasthed og loyalitet, og jeg sender mine varmeste nytårshilsener med tak for den modtagelse, vi fik.

På denne aften vil jeg også sende en hilsen til de efterhånden mange, som er

kommet til Danmark fra fremmede egne. Lige let er det ikke at slå sig ned i et nyt land, og ved årets højtider vil man ofte føle sig særligt langt fra alt, hvad der er kendt og fortroligt. Måtte de sammen med os alle få et godt nytår.

I årets løb er mine tanker ofte gået til Færøerne og Grønland. Et godt nytår ønsker jeg alle, der bebor de egne, som nok ligger langt herfra, men som jeg føler mig så hjerteligt knyttet til. Måtte begge samfund fortsat vokse sig stærke og sunde.

Når vi ønsker godt nytår, er det en god skik også at takke hinanden for det gamle år. Så vil jeg da i aften takke for det år, der er gået. Takke alle, der har været med til at gøre det til et godt år for Danmark; men først og fremmest takke for alt, hvad jeg selv og min familie har nydt af tillid og venlighed fra alle sider.

Som små hjul, der drejer og måler tiden med skiftende tal, går timerne, mens sekunderne klikker lystigt af sted. Om seks timer er vi nået igennem 1998; et nyt år står for døren: 1999. Sikken en masse nitaller, vi nu skal til at skrive i dette århundredets sidste år.

Lad os tage fat på det år med godt mod og bruge dets dage vel. Det er ikke tolv måneder, der skal overstås; det er et helt år - enestående og fuldt af muligheder. Et godt nytår ønsker jeg for alle.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1998>